

opusdei.org

První neděle svatého Josefa

Rozjímání na první neděli svatého Josefa. Navrhovaná témata jsou. Pobožnost sedmi nedělí sv. Josefa, Poslání Ježíšova otce, Patron Církve a Díla.

04.02.2024

KDYŽ JEŽÍŠ během svého veřejného působení v Galileji přišel svého města a kázal v místní synagoze, všichni "*žasli*" (Mt 13,54). Postoj jeho krajanů vypovídá o tom, jaký dojem na ně udělal ten, kterého viděli

vyrůstat na svých ulicích a náměstích: *"Není to snad syn tesařův? Což se jeho matka nejmenuje Marie a jeho příbuzní Jakub a Josef, Šimon a Jidáš? A nežijí mezi námi všechny jeho příbuzné? Kde se to všechno u něho vzalo?"* (Mt 13,55-56).

Kromě oné *svaté zvědavosti* dozvědět se něco více o Kristově rodinném prostředí církevní tradice identifikovala v Písmu svatém sedm klíčových momentů v životě svatého Josefa; je to sedm jeho zkušeností, v nichž se, jak je to pro nás běžné, mísí radost a smutek, radost a utrpení. Proto je na mnoha místech *sedm nedělí* před jeho svátkem věnováno rozjímání nad těmito evanelními úryvky.

V jedné zemi se zvláštní úctou ke svatému Josefovi se někdo zeptal svatého Josemaríi, jak se má přiblížit k Ježíši. A on mu odpověděl: *"Přemýšlej o tom úžasném muži,*

kterého si Bůh vyvolil za svého “otce” na zemi, přemýšlej o jeho bolestech a radostech. Prožíváš těch sedm neděl spolu s Josefem? Pokud ne, radím ti, abys to dělal.”[1].

Konkrétní projevy úcty ke svatému Patriarchovi lze nalézt v průběhu času zejména prostřednictvím umění a zbožnosti a prostřednictvím různých ustanoveních Církve. V 17. století papež Řehoř XV. poprvé zavedl *liturgický svátek jeho jménem*. Následně v roce 1870 papež Pius IX. jmenoval svatého Josefa *Univerzálním patronem Církve*. Později papež Lev XIII. věnoval svatému Patriarchovi *encykliku* a ke stému výročí vydání tohoto dokumentu napsal svatý Jan Pavel II. apoštolskou exhortaci *Redemptoris Custos*. Ve třetím tisíciletí vydal *list o svatém Josefovi* také papež František pod názvem *Patris corde, Srdcem Otce*. Tento opakovaný zájem Církve, zvláště v poslední době, v nás může

obnovit postoj vděčnosti, obdivu a může nás vést k tomu, abychom si položili otázku: Jaké místo má sv. Josef v mém srdci?

"JOSEFE, SYNE DAVIDŮV, neboj se vzít si Marii za manželku, neboť to, co v ní bylo počato, je z Ducha Svatého.

Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on spasí svůj lid od hříchů" (Mt

1, 20-21). Tímto jednoduchým způsobem anděl rozptyluje Josefovy pochybnosti a obavy. Nevíme jistě, co se odehrávalo v jeho srdci a mysli.

Určitě nepochyboval o nevině své ženy, takže anděl potvrzuje to, co už možná vnímal ve své srdci: je v tom něco Božího. A vskutku,

prostřednictvím anděla se mu sám Bůh svěřil, jaké má plány a jak počítá s tím, že se uskuteční. Josef je povolán, aby se stal Ježíšovým otcem; to bude jeho povolání, jeho poslání.

"Jakou velikost získává tichá a skrytá postava svatého Josefa," říká svatý Jan XXIII, "s duchem, s nímž plní poslání, které mu svěřil Bůh. Pravá důstojnost člověka se totiž neměří leskem nápadných výsledků, ale vnitřními dispozicemi pořádku a dobré vůle"[2]. Svatý Patriarcha, ačkoli si byl vědom důležitého a svrchovaně vznešeného úkolu, který mu Pán svěřil, přišel k nám jako příklad pokory a rozvahy. Právě v tichosti tohoto "skrývání se a mizení" přináší Boží plány největší plody.

I nyní Bůh nadále svěřuje Josefovi, aby pečoval o Boží rodinu - Církev a o každé z Božích dětí se stejnou oddaností a něhou, s jakou pečoval o Pána Ježíše. Starý židovský aforismus říká, že pravý otec je ten, kdo učí svého syna Tóře - Božímu Zákonu – protože teprve tehdy ho skutečně zplodí. Svatý Josef se staral o Božího Syna a jako člověk ho uvedl do Božích zaslíbeních a nadějí

izraelského lidu. A totéž dělá i pro nás: svou mocnou přímluvou nás přivádí k Ježíši. Svatý Josemaría, jehož úcta ke svatému Josefovi po celý život rostla, řekl, že *"svatý Josef je skutečně Otec a Pán, který chrání a doprovází ty, kdo ho uctívají, na jejich pozemské cestě, stejně jako chránil a doprovázel Ježíše, když vyrostl a stal se člověkem"*[3].

"CELÁ CÍRKEV uznává ve svatém Josefovi svého ochránce a patrona. V průběhu staletí," říká svatý Josemaría, *"o něm lidé hovořili a zdůrazňovali různé aspekty jeho života, který se vyznačoval věností vůči poslání, které mu Bůh svěřil. Proto jsem ho po mnoho let rád vzýval láskyplným titulem: náš Otec a Pán"*[4]. Tento titul je pro mě ctí a zároveň odpovědností. Josef spolu s Marií živí, pečuje a chrání svou

rodinu. Proto Církev, která je Ježíšovou rodinou, má svatého Josefa za svého patrna a ochránce: *"Církev po blahoslavené Panně, jeho choti, vždy chovala blahoslaveného Josefa ve velké úctě a chvále a neustále se k němu utíkala v dobách soužení."*[5]

Druhý Vatikánský koncil mluví o *"pozorném zkoumání znamení doby a jejich výkladu ve světle evangelia, aby Církev, přizpůsobujíc se každé generaci, byla schopna odpovědět na věčné otázky lidstva o smyslu života"*[6]. Proto se jako rodina neustále ptáme, co si Pán přeje, abychom se učili z každé situace a na každé životní křižovatce. Přímluvy svatých jsou pomocí z nebe, abychom ve všech událostech objevili Boha a zpřítomnili jeho moc. Svatý Josef je v tomto ohledu průvodcem a strážcem Církve na této cestě.

Svatý Josef je také patronem rodiny, kterou je Dílo. V prvních letech se k

němu svatý Josemaría zvláště utíkal, aby mohl přinést Ježíše v Nejsvětější svátosti do kaple jednoho z prvních center Opus Dei. Na jeho přímluvu bylo možné v březnu 1935 uložit našeho Pána v kapli Academia-Residencia DYA na Ferrazově ulici v Madridu. Od té doby si zakladatel Díla přál, aby na všech klíčích od svatostánků center Opus Dei byla malá medailka svatého Josefa s nápisem *Ite ad Ioseph*; důvodem je připomenout, že stejně jako starozákonní Josef svému lidu poskytl tělesný pokrm, tak nám svatý Patriarcha poskytl ten nejcennější pokrm: Eucharistii.

Prosme svatého Josefa, aby nám i nadále pomáhal přibližovat se k Ježíši v Nejsvětější svátosti, která je pokrmem, jenž živí Církev i onu malou část Církve: Dílo. Tak to Josef dělal spolu s Pannou Marií v Nazaretě a tak to bude dělat i v našich domovech.

-
- [1] Svatý Josemaría, *Poznámky z rodinného setkání*, 15-IX-1972.
- [2] Svatý Jan XXIII, *Rozhlasová zpráva*, 1-V-1960.
- [3] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, bod 39.
- [4] Tamtéž.
- [5] Svatý Jan Pavel II, *Redemptoris Custos*, bod 28.
- [6] *Gaudium et spes*, bod 4.
-